

ÜLESTÕUSMISAJA 4. PÜHAPÄEV, Jumala rahva koduigatsus. 1. lugemisaasta

Johannese 16:16–23 *Kurbus muutub rõõmuks*

TE NÄETE MIND JÄLLE!

Jeesus on koos oma õpilastega ülemises toas. Nad on lahkesti vastu võtnud noore Markuse ema küllakutse ning veedavad paasapühade eelse õhtu õhtusöögilauas. Meeleolu on kummaliselt rahulik, kuid ometi on tunda ärevust. Jeesus räägib oma õpilastele Isa suurest armastusest ja Taevariigist ja Pühast Vaimust ja paljust muust.

Jeesus ütleb jüngeritele nii: „Veel pisut aega, ja te ei näe mind enam, ja taas pisut aega, ja te näete mind jälle.”

Johannes ja Jaakobus, Sebedeuse pojad, ning Filippus on Jeesusele kõige lähemal. Nad vahetavad omavahel pilke. Taas on nad saanud Jeesuselt teada, midagi tuleviku kohta. Ning jälle on nad hämmingus ning segaduses. Kuidas saab see võimalik olla, et nad enam Jeesust ei näe ning siis jälle hakkavad Jeesus nägema?!

Filippusele aga meenub pisut varem Toomase ja Jeesuse vaheline kõnelus. Jeesus oli öelnud: „Teie süda ärgu ehmu! Uskuge Jumalasse ja uskuge minusse! Minu Isa majas on palju eluasemeid. Kui see nõnda ei oleks, kas ma siis oleksin teile öelnud, et ma lähen teile aset valmistama? Ja kui ma olen läinud ja teile aseme valmistanud, tulen ma jälle tagasi ja võtan teid kaasa enese juurde, et teiegi oleksite seal, kus olen mina. Ja kuhu ma lähen, sinna te teate teed.”

Toomas ütles talle: „Issand, me ei tea, kuhu sa lähed, kuidas me siis võime teada teed?” Jeesus vastas talle: „Mina olen tee ja tõde ja elu. Ükski ei saa minna Isa juurde muidu kui minu kaudu. Kui te oleksite tundnud mind, siis te tunneksite ka mu Isa. Nüüd te tunnete teda ja olete teda näinud.”

Filippus pöördud Johannese ja Jaakobuse poole: „Kuulge, aga võib-olla me ei saa sellepärast veel kõigist Jeesuse ütlemistest aru, et meile Jumal ei ole meile veel Püha Vaimu saatnud. Me peame lihtsalt kõik meelde jätma, mida Jeesus on meile jutustanud nii Jumalariigist kui tema nähtavaks saamisest.”

Jaakobus noogutab. „Jah, küllap on parim, mis me teha saame, usaldada Jeesus ning pidada meeles igat Tema sõna ning loota, et Jumal saadab meile oma Tõe Vaimu,” ütleb Jaakobus.

Johannes on vennaga nõus. „Tõepoolest, ma pole täna veel täielikult Jeesuse sõnade mõistmiseks valmis. Jeesus räägib Taevasest kuningriigist, kuhu on ta minemas. Millal see juhtub ja millal meie sinna saame, see kõik on veel arusaamatu. Me pole selleks valmis. Me ei mõista veel, mida tähendavad Jeesuse sõnad, et me Teda enam ei näe ja siis näeme jälle,” räägib Johannes.

Jeesus on vaikselt jälginud jüngerite arutelu. Nüüd peab Ta vajalikuks sekkuda arutellu ja anda pisut selgitusi selle kummalise tunde kohta, mis jüngreid valdab. Teadmatus võib olla hirmutav, ning ärevust tekitav. Jeesus pole küll täiesti kindel, et tema sõnad vendi rahustavad, kuid Ta püüab ometi: „Te arutate omavahel seda, et ma ütlesin: „Veel pisut aega, ja te ei näe mind, ja taas pisut aega, ja te näete mind jälle.” Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, teie nutate ja kaeblete, aga maailm on rõõmus. Teid kurvastatakse, kuid teie kurbus muutub rõõmuks. Kui naine toob last ilmale, siis ta on murelik, sest tema tund on kätte jõudnud. Aga kui ta lapse on sünnitanud, ei tuleta ta enam oma vaeva meelde rõõmu pärast, et inimene on sündinud maailma. Nüüd on teilgi muretsemist, aga kui ma näen teid jälle, on teie süda rõõmus ja keegi ei võta teie rõõmu teilt ära. Ja sel päeval ei küsi te minult enam midagi. Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, mida te iganes palute Isalt, seda Ta annab teile minu nimel.”

Ehk lohutavad need sõnad ühel päeval jüngreid ja kinnitavad nende usku.